

אורות השבת

כליון מס' 966

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

מסכת אבות
פרק א'

פרשת השבוע
קדושים

הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

בצדק תשפט עמייתך

בצדק תשפט עמייך (ויקרא יט, טו)

בצדק תשפט עמידך: כמשמעותו. דבר אחר, הוין את חבריך לכף זכות. (רש"י)

לוח הזמנים											
מודיק לבני-שבע											
לוח השחר											
שנת קדש	יום ו' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (7.5.22)	יום ש' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (6.5.22)	יום ז' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (5.5.22)	יום ח' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (4.5.22)	יום ט' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (3.5.22)	יום י' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (2.5.22)	יום ב' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (1.5.22)	יום ג' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (1.5.22)	יום ד' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (1.5.22)	יום ה' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (1.5.22)	יום י' ע"י איריר ו' ע"י פטרכון (1.5.22)
4:26	4:27	4:28	4:29	4:30	4:31	4:32					
4:34	4:35	4:36	4:37	4:38	4:39	4:40					
5:57	5:58	5:59	5:59	6:00	6:01	6:02					
8:32	8:32	8:33	8:33	8:34	8:34	8:35					
9:13	9:13	9:13	9:14	9:14	9:15	9:15					
10:21	10:21	10:21	10:22	10:22	10:22	10:23					
12:37	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38					
13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12					
18:17	18:16	18:16	18:15	18:15	18:14	18:14					
19:26	19:26	19:25	19:24	19:24	19:23	19:22					
19:43	19:42	19:41	19:41	19:40	19:39	19:38					

זמן הדלקת הנרות
ברשותה הושיבוינו: בדורותינו

<p>הנה כי כן בעבר מידה זו, מובהח לו לאדם שידונווה לכך זכות. כי בזרק שהאדם מתנהג כלפי חבריו,如此 הקב"ה נהוג עמו. ובכך נבין מדוע החמירו רבותינו כל כך במספרי לשון הרע. שכן המספר לשון הרע לא דן את חבריו בכך </p>	הפטרה: מהר חדש 19:01 כניסת השבת:
--	---

יציאת השבת: 19:53
רבענו ה'ם: 20:43

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

העלון טעון אביזה.

סמכני הדלקת הנרות

פרק ה' השבויים

הפטרה:

כנית השבת:

יציאת השבת:

רבעון תט:

י'שבת נ

"שבת מברכין"
המולד אוור ליום ראשון שנה **18:20** ו- חלק אחד.
ראש חדש איר בימים **ראשו ו��י** הפליגו.

אורות הקשרות

ודוגמא לכך במעשה שהייתה בעגלון אחד אשר באמצע חזרת הש"ץ נהג לצאת לחצר כדי לשמן את אופני העלה כשהוא עטוף בטלית ותפילין, כדי שמיד אחרי התפילה יוכל לrox לעובודו. ציבור המתפללים ראה בכך מושם פגעה חמורה – הן בתפילה והן בטלית ותפילין שהיו מותכלכים בגירוי ובשמנן... פנו לרבי לוי מברדייצוב ושתחו בפניהם את מעלייו של אותו העגלון, הייתכן בדבר זהה.... תמה הרוב בפניהם, והחליטו לצאתו לראות במזו עינוי את הפלא הזאת. כМОבן שלל הציבור יצא אחורי, תוך כדי ציפייה לתוכחה קשה ונוקבת של הרוב כלפי אותו עגלון. אך בהתקרב הרוב לבעל העלה, התכווף וראהו מתגולל עם הטלית והתפילין מותחת העלה. מיד קם הרוב ונשא עינוי לשמים, ואמר: רבו של עולם, ראה כמה צדיקים הם בניך אהוביך, שהרי אפילו כשםם ממשנים את אופני העלה, אינם יכולים להיפרד מוחטלית והתפילין!!!

מכתב אהו און לאכזם

רבה יהודה דרעי

רבה הראשי וראב"ץ בא"ר שבב

אורות הפרשה

קדושים ולא פחשים

'קדושים תהיו כי קדוש אני' (יט, ב), מבאר הכתוב סופ' ה'קדושים' אבל לא פירושים מן העולם. וזה כי קדוש אני ידמה היצור לויצר אף אני קדוש, וכך על פי כן אני עוסק בכל ומוטעניין בכל ומלוא כל הארץ כבודו.

תוספת כתוב

'קדושים תהיו כי קדוש אני' (יט, ב), כתוב ב'תורת הגנים' אם מקדשים אתם עצמכם, מעלה אליכם אליו קדישתם אותו. מבאר הרב כהאים יתבונן שעל ידי מעשי הקב"ה מעלה עליו אליו קידש אותו כביכול בכבודו ובעצמו, יכול להתגבר על כל מונו ומעכב ולעבד את ה' בתוספת כתוב.

תහוערות מלמעלה

'קדושים תהיו כי קדוש אני' (יט, ב), כתוב במדרש יכול כמווני, תלמוד לומר כי קדוש אני קדושתי למלמעלה מקדשתחם. מבאר בעל התניא זיע"א "קדושתך" היינו התערורות מלמעלה, המביאה וגורמת להתערורות מלמטה. "קדושתך" מעלה מלמטה, המביאה וגורמת להתערורות מלמעלה. "קדושתך" למלמעלה, המביאה והתערורות מלמטה. עליל בהרבה מהתערורות מלמעלה הבאה לאחר התערורות מלמטה. כי האחרונה מצומצמת לפיה מידות עבודתו המוגבלת של האדם, ואילו הראשונה אינה לפיה ערך היכלי שהאדם עשויה בעבודתו.

അשות המשמען

'קדושים תהיו איש אמו ואביו תיראו ואת שבתו תישם' (יט, ב-ג). מבאר ה'א/or יעקב' הגדולה שבתאות האדים היא תאות הממוון, ורק מי שבכוcho לגבור על תאורה זו, ראוי להיקרא 'קדוש'. זהו שנאמר בהמשך הפסוק 'איש אימו ואביו תיראו ואת שבתו תישם' תשומרו, שכן שתי המצוות האלה, כיבוד אב ואם ושומרת השבת, קרוכות לעתים קרובות בחסרו כיס, וזה המבחן אם האדם אכן קדוש.

קדושה פמוחר לך

'קדושים תהיו כי קדוש אני' (יט, ב), מבאר הרב הרוי'ץ גם דברים המוטרים, אם האדם עושה אותן לשם הנאתו, הם בגדר רע גמור. מפני שנדרש מהאדם 'קדש עצמן' במורור לך'. ומשמעות הדבר, שזכה להכניס קדושה בדברים המוטרים, שתהייה בהם תכלית של תורה ומצוות, ריאת שמיים ומידות טובות.

החתא גם שלך

'והcoh תוכיה את עמיתך ולא תישא לעליו חטא' (יט, ז), אומר בעל שם טוב הקדוש זיע"א ראשית הcoh את עצמן, ואחר כך את עמיתך, ואז يتברר שיש לך גם כן חלק בחטאך. עלא תישא לעליו חטא' אל תעמש את החטא עליו בלבד.

הופך עצמן תחילה

'והcoh תוכיה את עמיתך ולא תישא לעליו חטא' (יט, ז), אומר רב' ישראלי מסלנט זיע"א כלל בתורה קובל שעומלה 'את' בא' בהרבות. רב' עקיבא דרש את מילת 'את' אפלו שבספק 'את' ר' אלוקיך תיראה' שהחכונה לרבות תלמידי חכמים. ואס כן גם מלילת 'את' שבספק 'הכהן תוכיח' באהה לרבות את המוכחים עצמו, שעליו להוכיח את עצמו תחילה.

שעחטף גטה פלה

'והcoh תוכיה את עמיתך ולא תישא לעליו חטא' (יט, ז), כתוב רב' לייב נתנזון זיע"א אדם צרך להוכיח את חברו, כדי שהוא לא יישא את החטא של חברו. שהרי בני ישראל ערבים זה זהה, ונמצא שהאחד נשא עליו חטאם של חברו.

הרבעות והמוסعة הדתית בא"ר שבב
מחלקת הקשרות

הוזעה השובה

הרינו מודיעים לציבור תושבי בא"ר שבב היקרים:
פג תוקף של עדות הקשרות וכימים אלו חדשן
תעדות הקשרות ולכך יש לדרוש תעודה כשרות
מקורית בתוקף עם חתימה וחותמת בצייר הלוגרמה

כמו כן הרינו מזכירים

בכדי לא להיכשל חס ושלום בחמץ שעבר עלי הפסה
יש לדרש אישור מכירת חמץ בצייר הלוגרמה
לשנה זו שנעשהה ע"י הרבעות בא"ר שבב
ואין אנו אחרים לאישורי מכירת חמץ שאין עליהם
לונו וחותמת של הרבעות בא"ר שבב בצייר הלוגרמה.
בברכת יאכלו ענונים ישבעו
מחלקת הקשרות

הציבור היקור מזמין לכבודה של תורה

בברכת התורה
הנהלת בית המדרש

עוזרת נשים פתוחה

העלון מוקדש לעליי נשמה אבי
של כב' המרא דאתרא שליט"א

ר' אליהו בר חנה זל

נלבע א' אייר

יה רצון שוכות למד התורה הקדשה
תהיה לעליי נשמהתו הזוכה והטהורה

ת.ג.צ.ב.ה.

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו של

מורנו המרא דארתא

הגאון הגadol רבי יהודה דרעי שליט"א

הלוות ספירת העומר

מנהגי ימי הספרה

ש - האם מותר לשmeno כל שיר בתוך ימי הספרה, בזמן סעודת מצוחה?

ת - בסעודת מצוחה כגון ברית מילה או בר מצוחה או פדיון הבן או סיום מסכת, מותר לשmeno שריר קודש גם עם כל נוניה.

ש - מי שיש לו צער גדול בגדילת שיעור הראש או הזקן, האם רשאי להסתפר בתוך ימי הספרה?

ת - כדיוע אחד ממנהני האבלות נקבעו לנו לרבותינו ביום הספרה עד ליד בעומר), הוא שלא להסתפר וללחח את הזקן, וכן ראוי להוהג אלום במקומות צער גדול, כגון שיש לו מיחסים שונים עקב גידילת שיעור הראש והזקן, יכול להסתפר או לפחות זקנו בכל ערב שבת.

ש - מי שתפקידו מצריכו לשמר על הופעה נאותה, האם מותר הוא בתספורת וגילוח ביום העומר?

ת - אם אין חשש להפסיד פרנסתו או לפיטורין מעבודתו, איןו רשאי להסתפר או לנגן את זקן. אולם כל שיש לפיטוריון מעבודתו או להפסיד גדול בעסקיו, יש להקל לו להסתפר ולהתגלה ביום העומר.

ש - שיעור הספרם המפרי לו באכילתו, האם מותר לגילוח?

ת - פשוט שמותר לגוז אט שיעור הספרם המפרי לו באכילתו, כשם שמותר לעשות כן ביום חול המועד.

ש - האם בעלibrity מותרים בתספורת וגילוח?

ת - בעליibrity - אבי הבן, הסנדק, והמויל, מותרים בתספורת וגילוח ביום המילאה.

ש - האם מותר לרכוש או לתפור בגדים חדשים ביום הספרה?

ת - ראוי להימנע מרכוש או לתפור בגדים חדשים ביום הספרה, גם אם הוא מתכוון לחדרם רק לאחר ימי הספרה. אולם במקומות צורך, כגון חתן הרוצה לרכוש או לתפור בגדים חדשים רוגלים חתונתו, מותר להחליט לעשות כן גם בתוך ימי הספרה.

ש - האם מותר לבוש בגדי חדש שברשותו, בתוך ימי הספרה?

ת - אם הוא בגד חשוב אשר בשאר ימות השנה מרכשים עליו שהחינו בלבשתו, איןו רשאי לדוחשו ביום הספרה. במקומות הצורך, יש להקל לו להזכיר ביום השבת (עם ברכת השחינו) ולאחר כך ממשיך לבושו גם ביום החול.

ש - האם מותר לרכוש דירה או לעזרך שיפוצים בדירה או להכנס לדירה חדשה ביום הספרה?

ת - מותר לרכוש דירה וכן לעזרך בה שיפוצים אפילו שיפוץ של נוי בגין סיור או טפחים וקרמיקות וכוכי וכן מותר להכנס לדירה חדשה ביום הספרה.

ש - אימתי מפסיקים את מנהגי האבלות של ימי הספרה, בל"ג בעומר או בל"ד בעומר?

ת - כדיוע ביום אלו שבין פסח לעצרת (שבועות), מtwo עשרים וארכעה אלף תלמידי רבי עקיבא. וכן תיקטו לנו לרבותינו כמה ממנהני האבלות, כגון כנונ לא לשאש, וכן איסור תשופת וגולוח הזקן, וכן איסור שמילת כל ניניהם. ואולם כינוי מורה הספרה בימי אימוני עירוני ובל"ד בעומר מוטה רק מעט, נחלקו מורה הספרה לאבלות זו. לדעת הרשי אין להפסיק אבלות זו ולא אלא ל"ד בעומר בלבד ואילך, ולדעת הרמי"א אפרש להפסיק את האבלות ביום ל"ג בעומר בלבד. על כן בני עדות הארץ, מפסיקים בכל מונחי האבלות ביום ל"ג בעומר בדור אחר ואילך. אולם בני עדות אשכנז, מותרים להפסיק במונחי האבלות ביום ל"ג בעומר בלבד.

ש - אנחנו האשכנזים המסתפרים ומגלחין בל"ג בעומר, האם יש להם מקום להקל בזה גם בהילולת רבי מאיר בטל הנס?

ת - סיבת הפסקת האבלות בל"ג בעומר, היא בעיקר מפני שבאותו היום פסקה המגפה מתלמידי רבי עקיבא, ולכן אין מקום להקל בזה בה הילולות רבי מאיר בטל הנס ז"ע.

לקאים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עכבר

הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל

בתוך שאר חולין עמו ישראל

והן אל כביר לא ימאמס את תפילותינו.

דבר רבני הקהילות

הרה"ג יגאל לוי שליט"א

רב ק"ק "המרכזי תפילה אליהו" בשכ' נווה זאב

אהבת ה'

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם" (ו'יט ב') מעשה בעל שם טוב צ"ל, שפנס בא לבקר חולה ומוצא את מלאך המומות למראותו. גור בו, וברוח המלאך. באutor גרע שמע בעל שם טוב כrho מומרים שאין לו חלק, לעולם הבא מושם שגירש את שילוחו של ההורא תברך. משמע זאת, הביע את שמחתו, שמעכשיו יוכל לעובד את הבורא לשם שמים בלבד, אלא ליחל לשבר. ועל נכונות זו התבשר שהוחזר לו שכור לעולם הבהיר, והתנצל, שהוואיל וידע שחולחה חי, ולא שייער לראותו עומד למות, נבהל בראותו את המלאך, וכל עונה מה שעשה. אבל לא היה בדעתו להתעורר בגורירת הבורא יתברך, וחיליה לו מלכפות דעתו. כתוב בספר "קהל שניין" שאהבת ה' נתקלת לארבע חלקים: החלק הראשון – הוא אחד שאהוב את ה' יותר מגופו ואפיקו של דחק וצער ויסורין, והוא מקבל הכל אהבה ואהבה ואפיקו שטובל, הוא עוסק בתרור ובמצאות. השוג השני – הוא אדם שאהוב את הקב"ה יותר מכל הכסף והזהב שהיה לו בעולם, ואפיקו שהוא יתברך, והוא מושך לעובד את ה' יתברך, ואדרבה, הוא לוקח את כספו ומושך עבדות ה' על ידו, אך עז' צדקות וחסדים, ואם עז' החזקתו תלמידי חכמים. השוג השלישי – הם אלו שאהובים את הממון והכסף יותר מהקב"ה, שאם יזדמן לו אייזה רוחה ונוסף מועט להוסיפו על פרנסתו יותר, הוא יהיה מוקן לעזוב את התורה בשליל הנהה מועטות. והחלק הרביעי – הוא אחד שעוזב את התורה ואת אהבת ה' גם בכל, וכן לו שום הפסד אלא הוא פשטוט שונה את אהבת ה' יותר מגופו. וכומון שהסוג הזה כשר אדם אהוב את הקב"ה יותר מגופו. מסופר על המהריש"א שרצה לבנות ישיבה לחזקיה בח תלמידי חכמים ולא היה לו כסף, אז הוא עשה הקמת אבן פינה, והזמין הרבה סוחרים ועשירים שיבואו לתROWSו. והמ"ה הוא אמר, מי מוקן לתROWSו לישיבת תמורה העולם הבא שלוי? ותרמו לו הממון כסף, והוא הצליח להקים ישיבה מכון, ולאחר מכון שלו אלו אותו, ומה עסם הולמים הבא שלך. עונה להם המהריש"א, שמעכשיו הוא עוזב את ה' בלא שכר וכאן מתחילה עבדות ה' אהבה. מי שחוшиб והוא אכן יכול לגרום נתת רוח לקב"ה, אז זה מראה שהוא אהוב את ה', אבל מי שמחפש רק את עצמו, כל הזמן לנגורו נתת רוח לעצמו – הוא רחוק מאהבת ה'. כמו שאבא אהוב את הילדים שלו וחושב עליהם כל הזמן, וכשהוא נושא לרוחיל' איז הוא מוחפש מה להקנות לילדים, לאחד משאיות, לשני פנס, שלישיidor וכו, ואפיקו שהילדים שלו לא ביקשו ממנה את זה, אלא הוא חושב איך אני יכול לשלוח את הילד, ומה יש מהו וכי הרבה בקבודת ה'. היהודי שהולך כאן בעלים הזה, צריך לחפש מה אני יכול לעשות כדי לגרום נתת רוח לה' יתברך, ועז' השאייה הזאת הוא יגיע לאהבת ה'. אהבת האל הטוב צדיק ישיהה מן הנהה והטוב, אם בנה בית תפילה – יהיה נהה מבית ישיבתו. האכיל רעב –iacil מון התוב והמתוק בשבלחונו. כיסה ערום – יכסה מן היפה שכבסותו (הרמב"ם הלכות אישורי מזבח פרק ז הלכה יא). איך מגיעים לאהבת ה'? בספר א/or לציון" (מוסר, בשער האהבה) מביא את רביינו בחוי, שמסביר איך מגיעים לאהבת ה', וכן הוא כותב: עז' עז' בחמי וגע האדams לאהבת ה' הבודרא וליראו (דברי הרמב"ם ויל', שבעשה שהאדams מתבונן במעשי ה' יתברך וברבאו הפלאים ומולדים, ויראה מהן את חכמתו של הקב"ה שאין לה ערך וקס'). האדים מסתכל על המשמש, ועל השימים והכוכבים, אין הכל מסודר, השימוש וזרחת בבורק ושוקעת בערב, ויש שדר קבוע וכל כוכב איזה גודל! זה נראה קטן, אבל זה גודל עצום. והוא מתבונן בעצמו, כאבירים שלו, אין הכל מונפק בצורה לא מובנת. אתה יכול חמוץ אחרי זה מותוק, אחריו זה שוארמה, ואח"כ פירותו, והגוז לוקח את הכל ומסוג את הכל בצורה בלתי נורמלית. אם יהודי היה ידוע מה זה עניינים, איך הוא רואה? איך הוא חושב! איך הוא נושם, אומר הרמב"ם: עז' התבוננות הזאת, הוא אהוב את הקב"ה ומפאר ומתוארו תאהו גודלה להזכיר את השם הגדלי". פעם שלאו את הבבא סאליז צ"ל, אפשר להגיע לאהבת ה' יתברך? והוא ענה עז' אהבת ישראלי, תגוע לאהבת ה' יתברך. אם תאהוב כל היהודי ויהודי כאילו זה הבן שלך, תשקיים בו, ותקרב אותו לה', זו הדרגה הצעירה ביותר שיש. ה' יזכה לאהבת ה' ולהגיע לאהבת ה' יתברך.

המכתב הראשון ליום האכזב

רב יגאל לוי

המאמר נכתב לעז' אחינו היקר והאהוב
רב יאיר לוי בן שרה ז"ל
שבשבוע י"א חדש לפטירתו.

